

РЕШЕНИЕ

№ 7266

гр. София, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 09.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **6770** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. Т. Г., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221520002850-091-001/11.01.2021г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП, потвърден с Решение № 529/05.04.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП“ - С..

Жалбата съдържа най-общо оплакване срещу РА с твърдение за неговата незаконосъобразност. Жалбоподателят счита, че неправилно са тълкувани доказателствата, представени от него в хода на обжалването на ревизионния акт. Искане се отмяна на ревизионния акт. В с.з. жалбоподателят не се представлява, но представя писмено становище, в което заявява, че поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“-гр.С. при ЦУ на НАП, представляван от юрк. Т., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди оплакванията в жалбата, събраните по делото доказателства становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намира следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221520002850-020-001/15.05.2020г., издадена от Г. М. В.-Н., на длъжност началник сектор при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №

РД-01-818/10.05.2019 г. на и.д. директора на ТД на НАП С.. Ревизията е за установяване на задълженията на [фирма] за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от 01.12.2018 г. до 31.03.2020 г. ЗВР е връчена по електронен път на 28.05.2020 г. и е изменяна със Заповеди №Р-22221520002850-020-002/25.08.2020 г. и №Р-22221520002850-020-003/23.09.2020 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221520002850-092-001/13.11.2020г., срещу който дружеството е подало писмено възражение, прието за неоснователно.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221520002850-091-001/11.01.2021 г., издаден от Г. М. В.-Н. като орган, възложил ревизията, и П. Н. Г., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., като ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 14.01.2021 г.

Срещу РА дружеството е подало жалба с вх. №53-03-217/28.01.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-186/01.02.2021 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., която решаващият орган е приел за неоснователна и с Решение № 529/05.04.2021г. е потвърдил изцяло РА. Решението на директора на Дирекция „ОДОП“ е връчено на лицето по електронен път на 07.04.2021г.

С РА са установени допълнителни задължения по ЗДДС в данъчни периоди от м. 02 до м. 06.2018 г. от м. 08 до м. 10.2018 г. и от м. 12.2018 г. до м. 03.2020 г., вследствие на непризнат данъчен кредит в размер на 152 800 лв. и е доначислен данък в размер на 92 999,99 лв. по издадени кредитни известия КИ /общо 245 799,99 лв./, и са начислени лихви за забава в размер на 34 691,61 лв. Начислени са и лихви за забава за данъчни периоди м. 07 и м. 11.2018 г.

Извършените от органите по приходите процесуални действия и направените от тях фактически констатации и изводи са следните:

Жалбоподателят [фирма] е декларирал извършване на строителство и монтаж на силозно складови помещения и площадки, производство и търговия със селскостопанска и животинска продукция, складова дейност, търговско представителство или посредничество, консултантски услуги, внос и износ, транспортни услуги, както и осъществяване на всяка друга дейност, както и всяка друга незабранена от законодателството на Република България дейност. Дружеството има наети 3 лица по трудови правоотношения. Притежава силозно стопанство в [населено място], [община], Стопански двор.

На ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221520002850-040-001/01.06.2020 г., в тогвор на което са представени 4 фактури, издадени от [фирма]. В опис е посочено, че Оборотни ведомости са приложени към искания №П-22221520070101-040-001/21.04.2020 г. и №П-22220520056583-040-001/08.04.2020 г. Фактури и кредитни известия по т. 4 от ИПДПОЗЛ са приложени към искане № П-22221520032304-040-001/ 20.02.2020г., като са добавени още 4 фактури - № [ЕГН]/ 31.10.2019 г., № [ЕГН]/ 25.04.2019 г., №[ЕГН]/15.04.2019 г. и № [ЕГН]/ 03.04.2019 г. Предоставена е и писмена кореспонденция за разваляне на договор между [фирма] и [фирма], както и писмени обяснения относно сделката и сключеният договор между дружествата.

В хода на ревизията е връчено второ ИПДПОЗЛ №Р-22221520002850-040-002/17.07.2020 г., в отговор на което са представени месечни Оборотни ведомости за периодите от 01.01.2018 г. до 31.03.2020 г., Договор за

счетоводно обслужване от 05.03.2020 г., писмени обяснения относно счетоводството. На 17.08.2020 г. са представени платежни документи относно извършени преводи, закриващи издадени кредитни известия /КИ/ от [фирма] на [фирма]; Споразумение между [фирма], [фирма] и [фирма], с което страните се споразумяват, че дължимата сума от [фирма] на [фирма] в размер на 558 000 лв. ще бъде заплатена по сметка на [фирма] до 20.08.2020 г. Направеното плащане ще погаси част от задължението за връщане на заемната сума в размер на 558 000 лв. от [фирма] към [фирма], съгласно Договор за заем от 08.05.2018 г. Представени са Справка за осчетоводените извършени преводи, закриващи издадените КИ, и Писмени обяснения от В. Т. Г. - управител на [фирма], в които е посочено, че всички КИ, издадени от ревизираното лице, са платени по силата на тристранно споразумение между трите дружества. В периода 10.08.2020 г. – 13.08.2020 г. са извършени преводи, закриващи издадените КИ /посочени са номерата на 11 КИ, издадени на 06.01.2020 г./.

Приложени са платежни документи закриващи издадени КИ и справка за осчетоводяването им, тристранното споразумение.

С протоколи с номера, съответно № Р-22221520002850-П.-001/ 01.07.2020 г., № Р-22221520002850-П.-002/ 02.07.2020 г. и № Р-22221520002850-П.-003/ 17.07.2020 г. са приобщени доказателства от контролни производства с номера, съответно УИН П-22221520032304, УИН П-22221520070101 и УИН П-22220520056583 от извършени проверки на [фирма].

Извършена е насрещна проверка на [фирма], завършила с Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ № П-22220620091637-141-001/02.07.2020 г. От доставчика са представени 4 фактури, издадени от ревизираното лице на [фирма] - № [ЕГН]/ 03.04.2019 г., № [ЕГН]/ 15.04.2019 г., № [ЕГН]/ 25.04.2019 г. и № [ЕГН]/ 31.10.2019 г., с предмет на доставката „Плащане по Договор от 05.03.2019 г.“, с начислен ДДС 20 000 лв. Представени са и писмени обяснения. С Протокол №ПФ-22220620091637-П.-001/01.07.2020 г. са приобщени доказателства от извършена предходна проверка на доставчика - Договор за възлагане на услуга от 25.04.2018 г., сключен между [фирма] /възложител/ и [фирма] /изпълнител/, Протокол от 30.09.2018 г., фактурите, издадени от [фирма], КИ, издадени от [фирма], банкови документи от [фирма] за извършени плащания от [фирма] в полза на [фирма], Споразумителен протокол за прихващане на взаимни задължения от 31.12.2018 г.

Извършена е проверка в електронния регистър на НАП по партидата на [фирма], при която е установено, че за периода от 01.01.2018 г. до 31.05.2020 г., в дневника за покупките за съответните данъчни периоди не са включени КИ с издател [фирма]. От доставчика не са представени документи за извършени плащания по КИ.

Направени са следните констатации: Съгласно договора от 25.04.2018 г., изпълнителят /ревизираното лице/ следва да запознае възложителя с тенденциите, свързани с цените за строителство и монтаж на силосно складови помещения и площадки, да дава насоки, свързани с производство и търговия със селскостопанска и животинска продукция, както и до извършва консултантски услуги в областта на биоземеделнието. Цената на договора е в размер на 465 000 лв., като плащането е по банков път. Срокът на договора е до 31.12.2018 г., но същият може да бъде удължен с анекс. За извършените услуги изпълнителят следва да издаде протокол, какъвто е издаден на 30.09.2018 г. Като извършени са приети следните услуги - проучване на цените, свързани със строителство на силосно складови помещения и площадки; проучване на цените, свързани с монтажни дейности на силосно складови помещения;

запознаване на възложителя с направените проучвания относно предмета на договора; консултации относно монтажа на силосно складови помещение; консултации относно производство и търговия със селскостопанска продукция; консултации относно производство и търговия с животинска продукция; консултации относно производство и търговия в областта на биоземеделieto. Протоколът е подписан от В. Г. - управител на [фирма] и М. Д.- изп. директор на [фирма]. Протоколът е подписан без забележки и без да са посочени услуги, които не са извършени от изпълнителя. Във връзка с договора, от [фирма] са издадени 11 фактури в данъчни периоди м. 07, м. 08, м. 09.2018 г., от №[ЕГН] до №[ЕГН] и от №[ЕГН] до №[ЕГН]. И от двете страни по доставките са представени доказателства за плащане.

На 06.01.2020 г. [фирма] издава 11 КИ от №[ЕГН] до №[ЕГН] на обща стойност 465 000,01 лв. и ДДС 92 999,99 лв., с отрицателен знак. Като в причина за издаване на кредитните известия е посочено „Разваляне на сделката“. Ревизиращите са направили заключение, че кредитните известия не отговарят на хипотезата на чл. 115, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, тъй като не е налице нито едно от условията, при които е допустимо и законосъобразно издаването на КИ. Направен е извод, че ревизираното лице не е следвало да издаде и съответно да включи в дневника си за продажби издадените КИ, тъй като [фирма] е възложило на ревизираното дружество извършването на консултантски услуги, описани подробно в предмета на договора от 25.04.2018 г., за които в последствие е издало фактури за окончателно извършени услуги и по фактурите е налице плащане. Въпросните фактури са издадени, след като двете дружества подписват на 30.09.2018 г. протокол, с който е прието, че услугата е извършена. Посочено е, че лишено от житейска и правна логика е твърдението на ревизирания субект, че впоследствие тези доставки са развалени, респ. договорът не е произвел действие, тъй като при проследяване на хронологията на събитията, никой възложител не би платил за консултантски услуги, които преди това не е получил. Тъй като, видно от представения протокол, уговорените услуги са извършени и приети, ревизиращите органи са приели, че не е установено безспорно разваляне на сделката и не е следвало да се издават КИ.

С възражението срещу РД лицето твърди, че на 27.12.2019 г. [фирма] е изпратило уведомително писмо до [фирма], получено на 02.01.2020 г., с което разваля договора поради пълно неизпълнение на задълженията, поети от [фирма]. Органът по приходите е посочил, че поради неспазване разпоредбата на чл. 115, ал. 1 от ЗДДС и предвид факта, че при съставени фактури при първоначална липса на данъчно събитие по тях, каквито са твърденията на лицето, не могат да се издадат данъчни кредитни известия, а следва фактурите да бъдат анулирани по чл. 116, ал. 1, изр. второ от ЗДДС /погрешно съставени или поправени документи се анулират и се издават нови/. Поради това намалението не е прието и е доначислен данък по издадените КИ в размер на 92 999,99 лв.

По получените доставки.

В хода на ревизията е установено, че [фирма] е издало на ревизираното лице 25 фактури в данъчни периоди м. 02, м. 03, м. 04, м. 05, м. 06, м. 08, м. 09, м. 10, м. 12.2018 г, от м. 01 до м. 12.2019 г., м. 01, м. 02, м. 03.2020 г., с начислен ДДС 152 800 лв. и предмет на доставките покупка на услуги – поддръжка на технически съоръжения.

В хода на извършвана проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ на ревизираното лице, е извършена насрещна проверка [фирма], завършила с ПИНП

№П-22220620028819-141-001/22.05.2020 г., в хода на която са представени документи и писмени обяснения, приобщени с Протокол №Р-22221520002850-П.-003/17.07.2020 г. Приобщени са фактури, издадени от [фирма] на ревизираното лице с предмет „Плащане по договор за поддръжка от 09.01.2018 г.“; Договор за техническа поддръжка на съоръжения от 09.01.2018 г. на силосни складови помещения и площадки, собственост на възложителя, 9 протоколи от 2018 г., като е посочено, че са представени частично, а останалите се намират в офиса /не е посочен адрес/. Във връзка с плащане по фактурите са представени три платежни нареждания и три споразумения за прихващане, както и 2 извлечения от он-лайн сметка /Leo-рау/, които не са приети като доказателство, поради тяхната нечетливост; Споразумения за прихващане, аналитична справка на сметка 411, писмено обяснение от М. И. Д.. Съгласно последните [фирма] извършва техническа поддръжка на силосно стопанство, находящо се в [населено място], собственост на [фирма]. За извършените огледи и ремонти дружеството издава констативни протоколи. Един път месечно се извършва оглед на стопанството, а при необходимост се извършва ремонтна дейност. Огледите са извършени от Г. П. П. - ръководител група в строителството, заместван по необходимост от В. С. В. – електротехник строител. При проверка в електронния регистър на НАП в хода на ревизията, е установено, че двамата са назначени по трудови правоотношения от 01.04.2018 г. Доставчикът има задължения към бюджета, в това число за ДДС за данъчните периоди на издаване на процесните фактури. Дерегистриран е по ЗДДС от 22.06.2020 г.

В РД е посочено, че освен изброените доказателства не са представени други, удостоверяващи място и дата на извършване на услугата, каква е услугата, кои лица са извършили конкретните дейности и кои лица са подписали съответните констативни протоколи. От страна на доставчика не са представени данни за извършваната дейност, начин на калкулиране на цената, вложени материали, използвани активи, разходи по повод извършването им и т.н. На основание чл. 37, ал. 4 от ДОПК, е прието, че непредставените доказателства от доставчика и ревизираното лице не съществуват. Отбелязано е, че активите, за които са издадени фактурите за поддръжка, съгласно Договор за услуги от 09.01.2018 г. са отдадени под наем от [фирма] на [фирма], ЕИК[ЕИК] съгласно Договор за наем от 01.06.2017 г. Наемната цена по договора е в размер на 32 600 лв. на месец, без включен ДДС.

На база установеното е прието, че по издадените фактури липсва реалност на доставките. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 от същия закон и чл. 25, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, е отказан данъчният кредит по фактурите издадени от [фирма] в размер на 152 800 лв.

В съдебното производство, освен доказателствата, събрани в хода на ревизията и съдържащи се в административната преписка, не са ангажирани други доказателства. При така установената фактическа обстановка Съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване на РА, поради което е допустима.

По същество е неоснователна.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила на ДОПК за извършването на ревизията. РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК, в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК. Не се констатира съществени

нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно общото правило за разпределяне на доказателствената тежест, установено в чл.154 от ГПК във връзка с §2 от ДР на ДОПК, в тежест на жалбоподателя е да установи по делото, че кредитните известия са законосъобразно издадени и по отношение на спорните фактури са изпълнени както формалните, така и материалните предпоставки за упражняване на претендираното от него право на приспадане на данъчен кредит. На жалбоподателя са дадени указания във връзка с тежестта на доказване и му е предоставена възможност за попълване на делото с доказателства. Въпреки това, жалбоподателят не прояви процесуална активност и не ангажира нови доказателства, поради което съдът формира изводите си въз основа на доказателствата, събрани в административното производство, при съобразяване последиците от недоказването на фактите и обстоятелствата, за които съответната страна носи тежестта на доказване.

В частта относно установените задължения вследствие непризнаването на кредитните известия, спорът по делото свежда до това налице ли е основание за издаването им.

Съгласно чл. 115 от ЗДДС известие към издадена фактура се издава при изменение на данъчната основа на доставка или при развалянето на доставка, за която е издадена фактура, като известието се издава задължително не по-късно от 5 дни от възникване на съответното обстоятелство. Изискванията към съдържанието на кредитното известие са посочени в ал.2, според която, освен реквизитите по чл. 114 известието към фактурата задължително съдържа и номера и датата на фактурата, към която е издадено известието, както и основанието за издаване на известието.

В случая като причина за издаване на кредитните известия е посочено „Разваляне на сделката“. Според съда основателно органите по приходите са приели, че не е налице соченото основание за издаване на известията. Няма спор между страните, а това се установява и от доказателствата по делото, че [фирма] е издало на [фирма] 11 фактури съгласно Договор за възлагане на услуга от 25.04.2018 г. и Споразумителен протокол за прихващане на взаимни задължения от 31.12.2018 г. , като сумите по фактурите са платени по банков път. Видно от приложения Протокол за извършени услуги от 30.09.2018 г., фактурираните услуги са приети за извършени. Следователно, с оглед на така установените факти и обстоятелства, следва да се приеме за безспорно установено, че услугите са извършени, т.е.доставките са осъществени.

За да обоснове наличието на основание за издаване на спорните КИ, жалбоподателят е представил писмо от 27.12.2019 г. от [фирма] до [фирма], съгласно което последният не бил изпълнил задълженията, поети с Договор за възлагане на услуга от 25.04.2018 г., и възложителят бил загубил интерес от реално изпълнение, поради което прекратявал договора. Тъй като писмото било получено от [фирма] на 02.01.2020г., на 06.01.2020 г. са издадени процесните КИ.

Съдът не кредитира посоченото писмо като надеждно и убедително доказателство за развалянето на договора. От една страна, съдът съобразява, че това писмо представлява частен документ, без достоверна дата, който удостоверява изгодни обстоятелства за страната, която го представя - в случая, за наличието на волеиязвление за развалянето на договора. На следващо място, съдът споделя доводите, изложени в

решението на директора на дирекция „ОДОП“, че няма никаква житейска логика и юридически несъстоятелно е да се разваля договор, който по същество е изпълнен. Съгласно чл. 87 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, развалянето на договора винаги е свързано с виновно неизпълнение на задълженията на едната или на двете страни, т.е. няма как да бъде развален договор, който е изпълнен. В случая, в хода на ревизията са събрани достатъчно и непротиворечиви доказателства, че договорът, за който се твърди, че е развален, всъщност е изпълнен. Договорът е сключен със срок до 31.12.2018г., като е изготвен приемо-предавателен протокол от 30.09.2018 г., видно от който преди изтичането на срока на договора са приети за изпълнени всички договорени услуги, следователно няма никаква разумна и обективно установима причина след 1 година възложителят да твърди, че договорът не е изпълнен. От друга страна, липсват каквито и да било доказателства, че има неизпълнение на някое от задълженията по договора. Според договора, Възложителят има право да получи протокол за извършените услуги, а изпълнителят да издаде протокол при поискване от възложителя. По преписката не са налични доказателства, че възложителят [фирма] е искал такъв протокол, а същевременно в писмото за разваляне на договора е посочено, че изпълнителят не е издал доклад или становище.

Накрая, следва да бъде съобразено и обстоятелството, че жалбоподателят е включил кредитните известия в дневника си за продажби за м. 01.2020 г., но получателят [фирма], не ги е включило в съответния дневник за покупките. По този начин, чрез издаване на кредитните известия и включването им в дневника за продажби, жалбоподателят е намалил размера на начисления данък за периода по доставките, по които е изпълнител, и същевременно е придобил вземане от бюджета за данък, начислен от него, без да има основание за подобни действия.

В обобщение, съдът възприема изцяло като обосновани изводите на ревизиращите органи, че договорът, съответно доставките не са развалени и следователно не е налице основание за издаването на процесните кредитни известия.

Основателно органите по приходите са отказали да признаят и данъчен кредит на жалбоподателя по спорните фактури.

На първо място, по отношение на процесните фактури не са изпълнени формалните изисквания за упражняване правото на данъчен кредит –данъчните документи (фактури) да са съставени по реда на чл.114 от ЗДДС. Описанието на предмета на доставките не отговаря на изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 9 ЗДДС, поради което фактурите не съдържат изискуемата от закон информация за количеството и вида на услугата.

На следващо място, спорно е наличието на материалната предпоставка за възникване на това право, а именно реалното осъществяване на документираните с тези фактури доставки. Съгласно трайно установената съдебна практика и практиката на СЕС (напр. Решение по дело C-342/87 G. Н., Решение по съединени дела C-80/11 и C -142), наличието на фактури, тяхното отразяване в регистрите по ДДС и извършено по тях плащане не е достатъчно основание за признаване на правото на данъчен кредит. В т.31 от решение на СЕС от 06.12.2012г. по дело C-285/11г. съдът е посочил, че за да се установи,

че на основание на процесните доставки на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от получателя за извършването на последващи облагаеми сделки, като според т.32 от същото решение запитващата юрисдикция е задължена, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото.

За да обоснове реалното осъществяване на доставките, освен фактурите са представени Договор за техническа поддръжка на съоръжения от 09.01.2018 г. , съгласно който [фирма] приема да извършва абонаментна техническа поддръжка, състояща се от профилактика, текуща поддръжка на съоръженията, в изправност чрез посещения два пъти в годината, извършвана от инженер или техник, които да проверят съответствието и функционалността на съоръженията, включително посещения за отстраняване на повреди, аварии, и смущения; текущо консултиране на възложителя по работата на съоръженията и поддръжката им, и отстраняване на възникнали аварии и други смущения в нормалното им функциониране и възстановяване на тяхната работа. Цената по договора е 32 000 лв. Според писмените обяснения на управителката, [фирма] извършва техническа поддръжка на силозно стопанство, находящо се в [населено място].

В същото време, силозното стопанство е отдадено под наем от [фирма] на [фирма], съгласно Договор от 01.06.2017 г. срещу цена от 32 600 лв. на месец, без включен ДДС, т.е. срещу получаван наем в размер на 32 600 лв. жалбоподателят извършва разходи за поддръжка на обекта в размер на 32 000 лв., като няма данни как е формирана тази цена - какво е възнаградението по отделните видове услуги – за абонаментно поддържане, за ремонтни дейности и отстраняване на аварии, за предвидените консултации и т.н. Въпреки, че в договора е предвидено, че техническата поддръжка е за сметка на наемодателя, представените доказателства не доказват, че такава въобще е извършена от процесния доставчик. Представените констативни протоколи са изцяло еднотипни и бланкетни и от тях не може да се установи какви точно дейности са извършени и от кого. Същите съдържат само подпис и печат на двете дружества и не става ясно дали изобщо посочените лица Г. П. и В. В. са посещавали обекта, какво са констатирани и с какъв документ са го отчели, какво точно е извършено при всяко посещение, извършвали ли са и извънгаранционни дейности и т.н. Отделно от това, през м. 02 и м. 03, за които са издадени фактури, не е посочено и не става ясно кой е посетил и извършил огледа на силозното стопанство, предвид обстоятелството, че лицата Г. П. и В. В. са назначени от 01.04.2018 г. На следващо място, съгласно договора [фирма] следва да заплаща вложените материали, резервни части и консумативи, освен ако извършеният ремонт не е гаранционен. Доказателства за платени материали и резервни части не са представени.

С оглед изложеното, съдът намира, че не е доказано изпълнението на предпоставките за упражняване на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма], поради което правилно органите по приходите са отказали да признаят това право и са извършили корекция на декларираните резултати по

ЗДДС за съответните периоди.

Като краен извод, съдът счита, че ревизионният акт е изцяло законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото следва да бъде уважено искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер съгласно чл.8 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Ревизионен акт № Р-22221520002850-091-001/11.01.2021г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 529/ 05.04.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП“- С..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сума в размер на 5 335 лв. (пет хиляди триста трийсет и пет лева) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

СЪДИЯ:

